

TOIMINTASUUNNITELMA 2010

Suomen tietokirjailijat ry:n kaksikärkinen toiminta-ajatus

Suomen tietokirjailijat ry on aatteellinen yhdistys, joka sääntöjensä mukaan

1. edistää tietokirjallisuutta osana suomalaisen yhteiskunnan kulttuuria ja tietohuoltoa
2. valvoo tietokirjailijoiden tekijänoikeudellisia ja yhteisiä ammatin harjoittamiseen liittyviä etuja
3. tukee tietoteosten kirjoittajia henkisesti sekä edistää jäsentensä ammattitaitoa ja -etiikkaa
4. toimii tietokirjailijoiden yhdysseurana.

Yhdistyksellä on kaksikärkinen toiminta-ajatus, jossa keskeiset tavoitteet kietoutuvat yhteen. Yhtäältä se on tietokirjailijoiden edunvalvoja, toisaalta se haluaa vahvistaa tietokirjallisuuden näkyvyyttä ja asemaa yhteiskunnassa.

Vuosina 2006–2009 yhdistyksessä on toteutettu muun muassa seuraavat:

- yhdistyksen strategia on uusittu vuosina 2007–2008
- yhdistys on verkostoitunut aiempaa tiiviimmin ja se on yhtenä suurimmista tekijäjärjestöistä pyrkinyt olemaan erilaisten yhteistyöhankkeiden moottori
- yhdistys on ollut aiempaa tiiviimmin mukana kirjailijajärjestöjen kansainvälisessä yhteistoiminnassa.
- tietokirjailijoiden identiteettiä on pyritty vahvistamaan ja tietokirjallisuuden näkyvyyttä lisätty muun muassa TIETOKIRJA.FI-tapahtumalla
- yhdistyksen perustoiminnot (hallinto ja verkostot) on käyty läpi
- yhdistyksen toimiston työskentelytavat ja infrastruktuuri on uudistettu
- sisäistä ja ulkoista tiedottamista on tehostettu
- yhdistyksen toimiston osaamista tekijänoikeus- ja kustannussopimusneuvotteluissa on vahvistettu
- yhdistyksen luottamushenkilöiden ja jäsenistön tietämystä on lisätty järjestämällä seminaareja ja muuta koulutusta
- uusille jäsenille on järjestetty omia koulutus- ja tutustumistilaisuuksia

Toimintansa pitkäjänteisyyden varmistamiseksi yhdistys tekee nyt ensimmäistä kertaa toimintasuunnitelman nelivuotiskaudeksi (2010–2013). Suunnitelma tarkistetaan vuosittain ja se hyväksytään vuodeksi kerrallaan.

Digitaalirstuminen ja tietokirjallisuus

Digitaalirstuminen on ollut todellisuutta jo viisitoista vuotta. Olemme nähneet sen vaikutukset painoliiketoiminnassa ja kustannusalalla. Toisaalta internetin kehitys on laittanut maailman tiedonvälityksen kokonaan uusiksi. Lieveilmiöistään huolimatta internet ja sähköinen julkaiseminen ovat edelleen suuria mahdollisuuksia.

Tietokirja-alaa nämä ilmiöt ovat muokanneet monella tavalla. Tietosanakirjojen julkaisemismahdollisuudet ovat lähes hävinneet Suomen kaltaisella pienellä kielialueella. Ilmaisen tiedon määrä on valtava ja piratismi on ongelma kirja-alalla esimerkiksi sanakirjakustantamisessa. Tekijänoikeuden loukkaukset ovat valitettavan yleisiä. Tietokirjailijat elävät suurten mediatalojen ja piratistien puristuksessa.

Sähköisestä julkaisemisesta puhutaan usein epämääräisesti. Se ei ole Suomessa vain läpimurtoon odottavien e-kirjojen tekemistä, ovathan esimerkiksi oppimateriaalikustantajat tehneet tiedostomuotoisia julkaisuja jo ainakin 15 vuotta. Kolmella kustantajalla on ollut pitkään sähköinen lakikanava ja monilla muillakin aloilla on sähköisiä tietokanavia.

2000-luvulla peruskouluun ja lukioon on tuotettu sähköisiä oppimisympäristöjä. Ammattikorkeakouluissa ja yliopistoissa huomattava osa oppimateriaalista on verkkoaineistoa. Yhtäältä sähköinen julkaiseminen on avannut näin uusia mahdollisuuksia. Perinteinen kirja on korvautunut osin uuden ajan tietotuotteilla. Kirja on saanut tällöin uudet vaatteet. Tällainen sinänsä luonnollinen kehitys on merkinnyt perinteisen oppikirjakustantamisen vaikeutumista, etenkin kun myös laitonta kopiointia tapahtuu valitettavan paljon. Peruskoulu- ja lukiokirjojen myyntiä on vähentänyt myös oppikirjojen lisääntynyt kierrätys.

Tämän muutoksen seurauksena kustantajat ovat tehneet paniikkiliikkeitä. Henkilöstöä on irtisanottu ja lomautettu. Kustannusohjelmia on supistettu. Tilannetta on ryydittänyt syksyllä 2008 alkanut talouslama. Samaan aikaan tietokirjallisuuden asema on pysynyt vahvana. Syksyn 2009 aikana lähes kaikki keskustelua synnyttäneet teokset ovat olleet tietokirjakirjoja (esimerkkeinä SUPO, Haavikko ja Herlin). Tietokirjailijat ovat olleet hyvin julkisuudessa eri alojen asiantuntijoina.

Monilla aloilla ja monien aiheiden käsittelyssä kirja onkin edelleen paras, yleisin ja käyttökelpoisin käyttöliittymä. Perinteinen tietokirja pitää siis hyvin pintansa. Yli 80 prosenttia Suomessa julkaistusta kirjoista on tietokirjallisuutta. Yli 90 prosenttia kotimaisten tekijöiden julkaisuista on tietokirjoja. Niitä julkaistaan vuodessa noin 8000.

Digitaalirstuminen on merkinnyt myös painokustannusten suhteellista laskua. Pienkustantamisen ja omakustantamisen mahdollisuudet ovat lisääntyneet. Kustannusalan oligopolisoituminen ja kirjakauppaverkon keskittyminen kuitenkin vaikeuttavat teosten pääsyä kaupallisille markkinoille ja julkisuuden saamista. Verkkokirjakaupat ja internet kuitenkin – onneksi – murtavat tätä kehää. Logistiikkakustannukset ovat pienten erien kaupassa usein kannattavan toiminnan este.

Tiedon tarve ei ole vähentynyt, vaan se päinvastoin lisääntyy koko ajan. Tämä on suuri haaste tietokirjoittamisen asiantuntijoille, tietokirjailijoille. Uusia kirjoittajia tulee jatkuvasti lisää. Yliopistoista valmistuu tohtoreita ja maistereita, jotka suuntautuvat tietotyöhön ja tiedon levitykseen. Tiedon tuottamisen ja tiedon julkaisemisen muutokset merkitsevät myös sitä, että tietokirjailijat joutuvat pohtimaan omaa ansaintaansa uudella tavalla. Asiantuntijatyön määrä kasvaa, mutta mitä siitä ollaan valmiit maksamaan?

Tekijöiden rooli sähköisen materiaalin tuottamisessa voi olla kovin toisenlainen kuin painetun kirjan tekijöillä. Akateemisen maailman open access -vaatimukset on otettava huomioon. Se on yleisesti hyväksytty tavoite, mutta missään ei ole toimivia malleja, miten tämä laajassa mitassa otetaan käyttöön. Uusien teknologioiden aikana kirjailijat joutuvat valvomaan etuaan aiempaa monimutkaisemmassa toimintaympäristössä. Multimediamaailmassa kirjoittavaa tekijää pidetään ”aineistonluovuttajana”.

Vaikka sähköisiä julkaisuja on julkaistu jo kauan, ei alalle ole syntynyt vakiintuneita ja tekijöiden kannalta sopivia korvaus- ja sopimuskäytäntöjä. Oppikirjapuolella sähköisiä julkaisuja pidetään usein oheistuotteina. Valitettavan monet tekijät ovat mukautuneet uskomaan, että kysymys on poikkeuksesta ja tilapäisestä menettelystä. Tässä tilapäisyydessä on oltu yli kymmenen vuotta.

Sähköisessä julkaisutoiminnassa ei saa olla niin, että tekijät jäävät nuolemaan näppejään, kun laitetoimittajat, jakelijat ja suuret mediatalot käärivät koko potin. On huolestuttavaa, että kuluttajat ovat usein valmiit maksamaan tekniikasta, mutta eivät sisällöistä.

Tekijänoikeudenalaisia teoksia skannataan kirjastojen ja muiden tahojen tietokantoihin. Tämä voi olla ihan hyvä kirjojen saatavuuden kannalta, mutta haitallista, jos lupia ja lisenssejä ei kysytä.

Harva tietokirjailija tulee toimeen tekijänoikeustuloilla. Kirjojen levikit ovat Suomen kaltaisella pienellä kielialueella pieniä. Kopiointikorvauksista myönnetyt apurahat ja uutena lainauskorvaus tuovat osalle tekijöistä lisätuloa. Yleinen kulttuurituki on vaatimatonta. Eräiden säätiöiden apurahoitus on merkittävää, mutta kokonaisuudessaan tilanne on huolestuttava.

Suomi on kuitenkin ainoa maa, jossa tehdään suomalaista tietokirjallisuutta kotimaisilla kielillä. Suomen tietokirjailijat ry haluaa herättää yhteiskunnallista keskustelua siitä, miten Suomessa voidaan pitää huolta tietokirjailijoiden toimintaedellytyksistä. Miten tietokirjailijoiden työn arvostus voitaisiin nostaa sille kuuluvalla tasolle? Miten tietokustantamisen toimintaedellytykset turvataan?

Keskustelussa otetaan huomioon tietokirjallisuuden eri lajit (liite 1) ja jäsenkunnan differentioitumisen haasteet. Tietokirjailijoita on yhä useammanlaisia. Akateemisessa maailmassa tietokirjoittamisen haasteet ovat erilaiset kuin hakuteosten tai opaskirjojen tekijöillä. Oppimateriaalien tekijöiden huolenaiheet ovat toisenlaisia kuin ns. yleistä tietokirjallisuutta julkaisevien. Paljon on myös yhteistä.

Yhdistyksen uusi kirjallisuuspolitiikka

Suomen tietokirjailijat ry on esittänyt vuonna 2009 opetusministeriölle, että ministeriö laatisi tietokirjallisuuteen liittyvän toimintaohjelman. Esitykseen ei ole saatu minkäänlaista vastausta. Tilanteeseen on otettava kantaa uusin keinoin.

Yhdistyksen hallitus aloitti syksyllä 2009 *Uusi kirjallisuuspolitiikka 2011–2014* -ohjelman laatimisen. Keskeisenä ajatuksena on korostaa, kuinka tärkeää tietokirjallisuus – kuten kirjallisuus ylipäätään – on suomalaisen yhteiskunnan tulevaisuudelle ja hyvinvoinnille:

- kirjallisuuspolitiikka on kulttuuripolitiikkaa
- kirjallisuuspolitiikan tulee kattaa sekä tietokirjallisuus että kaunokirjallisuus
- kirjallisuuspolitiikka on kielipolitiikkaa
- kirjallisuuspolitiikka on demokratiapolitiikkaa

Mitä useammista aiheista teoksia kirjoitetaan ja mitä useampia lajityyppejä ne edustavat, sen paremmin kieli voi. Kaikilla on oltava oikeus tietoon ja siksi tietoa tulee voida lukea omalla kielellä. Yhteiskunnan erilaiset kielitarpeet (muun muassa selkokieli ja suomea vieraana kielenä puhuvat) on otettava huomioon.

Seuraavat eduskuntavaalit pidetään keväällä 2011. Tavoitteena on nostaa tieto- ja oppikirjallisuuden arvostus vuosina 2010–2013 tasolle, jolle se kuuluu. Poliittikaohjelmalla pyritään vaikuttamaan päättäjiin, poliitikkoihin, virkamiehiin ja julkiseen sanaan, jotta tieto- ja oppikirjailijoiden asemaan tehtäisiin sellaisia korjauksia, joita nykyhetki ja tulevaisuus vaativat.

Yhdistyksen hallitus esittelee ohjelman yhdistyksen kevätkokouksessa Hämeenlinnassa 13.3.2010. Siitä kerrotaan jäsentiedotteessa, aluutilaisuuksissa ja sidosryhmille järjestävissä tilaisuuksissa. Se saatetaan poliittisten päättäjien tietoon. Tiedottamisesta laaditaan suunnitelma.

Suomen tietokirjailijat ry:n edunvalvonnan päätavoitteet

Suomen tietokirjailijat ry pyrkii vaikuttamaan siihen, että tekijänoikeuslaissa turvataan ns. heikomman osapuolen (so. tekijöiden) asema, kun tekijänoikeuslain 3. luvun uudistaminen etenee. Yhdistys pyrkii yhteistyössä jäsentensä kanssa vaikuttamaan siihen, että kustannussopimukset ovat tekijöiden kannalta aiempaa oikeudenmukaisempia. Erityistä huomiota kiinnitetään sähköisistä julkaisuista ja verkkoaineistoista tehtäviin kustannussopimuksiin.

Kustantajien suunnittelema oppimateriaalien verkkopalvelu Oppiweb ja loppuunmyytyjen kirjojen saatavuuden parantaminen Print On Demand -tarvepainatuksena edellyttävät kustannussopimuskäytäntöjen muutosta. Kun teokset ovat sähköisessä maailmassa periaatteessa ”ikuisesti saatavilla”, sopimuksissa on sovittava, milloin ja miten sopimus päättyy ja miten oikeudet palautuvat tekijälle.

Yhdistyksen kustannussopimussuositukset löytyvät verkkosivuilta (www.suomentietokirjailijat.fi). Suositusten tunnettuutta ja käyttöä edistetään. Yhdistyksen tavoitteena on, että painettujen kirjojen tekijänpalkkiot nousevat suositusten tasolle. Yksi keino tähän suuntaan ovat myynnin mukaan progressiivisesti nousevat tekijänpalkkiot. Sähköisten julkaisujen osalta yhdistyksen tavoitteena on saada aiempi ns. ilmaismateriaali tekijänoikeuskorvausten piiriin. Sähköisten julkaisujen kustannusrakenne on yleensä sellainen, että tekijöille voidaan maksaa niistä yleensä korkeampi tekijänpalkkioprosentti kuin painetuista kirjoista.

On huolestuttavaa, että oppikirjakustantamisessa ja sähköisessä julkaisemisessa tekijyyttä on pyritty hämärtämään tai vähättelemään. Yhdistyksen tavoitteena on lisätä tekijöiden tunnettuutta ja valvoa, että tekijyys tulee asiallisesti mainittua sekä teoksissa että niiden markkinoinnissa ja myynnissä.

Myös muiden tekijänoikeuskorvausjärjestelmien kehittäminen on keskeisellä sijalla yhdistyksen toiminnassa.

Kopiointikorvausten taso säilynee lähivuosina, koska valokopiointi on edelleen lisääntynyt koulumaailmassa. Sen sijaan muun muassa korkeakoulumaailmassa ja yrityksissä valokopiointi on vähentynyt ja tämä tulee olemaan kokonaissuunta myöhemmin 2010-luvulla. Uudet digitaaliseen kopiointiin sopivat sopimuslisenssit pyritään saamaan käyttöön. Järjestelmien kehittäminen varmistaa, että yhdistys voi edelleen lisätä jakamiensa apurahojen määrää.

Lainauskorvauksen korvaustasoa pyritään nostamaan. Yleisten kirjastojen lisäksi tavoitteena on opetuskirjastojen ja tutkimuskirjastojen saaminen korvauksen piiriin.

Yhdistys edellyttää, että kirjallisuuden yleistä kulttuuritukea kohdistetaan tasavertaisesti myös tietokirjailijoille ja tietokirjallisuudelle. Kirjastoapurahajärjestelmässä ja muissa kulttuurin tukijärjestelmissä tietokirjailijoita on kohdeltava tasa-arvoisella tavalla muiden kirjailijoiden joukossa.

EU:ssa käytävää tekijänoikeuskeskustelua seurataan tarkasti. Yhdistys ottaa yksin ja yhdessä muiden kanssa kantaa myös globaaleihin tekijänoikeuskysymyksiin, kuten Google-sopimukseen.

Suomen tietokirjailijat ry:n välineet tavoitteiden toteuttamiseksi

Yhteistyö

Suomen tietokirjailijat ry pyrkii tekemään yhteistyötä opetusministeriön ja kaikkien julkisten toimijoiden kanssa, joiden toiminta liittyy tietokirjailijoiden toimintaan tai sivuaa sitä.

Yhdistyksen lakimies Anne Salomaa on tekijänoikeusneuvoston jäsen 2009-2012. Näin yhdistys on saanut ensimmäisen kerran edustuksen tähän tärkeään toimielimeen. Toiminnanjohtaja Jukka-Pekka Pietiäinen on ollut mukana tekijänoikeuslain uudistamisesta valmistelemassa

tekijänoikeustoimikunnassa lokakuusta 2009 lähtien. Uusi toimikunta asetetaan vuosille 2010–2011 loppuvuodesta 2009.

Yhdistys on Sanaston ja Kopioston jäsenjärjestö. Yhdistyksellä on keskeinen rooli molempien järjestöjen luottamustehtävissä ja neuvotteluryhmissä. Paavo Ahonen jatkaa Sanaston puheenjohtajana 2010.

Yhteistyötä kustantajien kanssa jatketaan. Monissa tietokirjallisuuteen liittyvissä kysymyksissä tekijöiden ja kustantajien edut ovat yhteiset. Kustantajien kanssa toteutetaan yhteistyöhankkeita muun muassa Suomen Kirjasäätiön tietokirjarahaston tuella.

Yhteistyö muiden tekijäjärjestöjen kanssa tiivistyi vuoden 2009 aikana. Tätä hyväksi ja tehokkaaksi koettua yhteistoimintaa jatketaan ja tiivistetään.

Suomen tietokirjailijat ry on tiiviisti mukana kirjailijajärjestöjen ja muiden tekijäjärjestöjen pohjoismaisessa ja eurooppalaisessa yhteistyössä. Yhdistys järjestää Pohjoismaisten tietokirjailijajärjestöjen kokouksen 1.–2.11.2010 Helsingissä ja yhdessä muiden suomalaisten kirjailijajärjestöjen kanssa Pohjoismaiden kirjailija- ja kääntäjäjärjestön NFÖR:n kokouksen kesäkuussa 2011 Turussa.

Pirjo Hiidenmaa on European Writers' Councilin (EWC) puheenjohtaja 2009–2011. Hallitus selvittää, miten EWC:n puheenjohtajuutta voitaisiin hyödyntää Suomessa. EWC käynnistää jäsenjärjestöselvityksen, jossa katsotaan millainen on kirjailijajärjestöjen kenttä. Suomen tietokirjailijat ry kehittää toimintaansa vaihtamalla kokemuksia muiden maiden järjestöjen, erityisesti tietokirjailijajärjestöjen kanssa. Kaikissa Euroopan maissa tietokirjailijat eivät ole järjestäytyneet. Yhdistys tukee erityisesti Viron ja myös muiden maiden tietokirjailijoiden järjestäytymistä. Se on myös Baltic Writers' Councilin jäsen.

Tutkimus ja näkyvyys

Suomen tietokirjailijat ry tukee tietokirjallisuuteen ja tietokirjoihin liittyvää tutkimus- ja selvitystoimintaa. Vuonna 2010 valmistuu Maaria Lingon tutkimus *Tietokirjallisuus ja tietokirjailijat julkisuudessa*. Heikki Jokisen teoksesta *Tietokirjailijan eväät* ilmestyy toinen uudistettu painos ja se jaetaan kaikille jäsenille. Yhdistyksen ideoima Risto Nikun teos *Suomalaisia tietokirjailijoita 2* ilmestyy kaupallisen kustantajan toimesta.

Yhdistys edistää myös esimerkiksi tekijänoikeuteen ja kirjan talouteen liittyvää tutkimusta. Tietokirjoittamisen opettamisen lisääminen ja ensimmäisten professuurien saaminen tietokirjalalle on edelleen tavoitteena.

Yhdistys kokoaa neuvottelukunnan, johon kutsutaan erilaisia lukemisen ja oppimisen edistäjiä, nimekkäitä vaikuttajia (kirjailijat, tiedetoimittajat, opettajat, tieteentekijät jne.), jotka pohtivat keinoja tietokirjallisuuden aseman turvaamiseksi ja kehittämiseksi. Neuvottelukunta ei ole yhdistyksen virallinen päätöksentekuelin, vaan vapaamuotoinen ja vapaaehtoinen ideafoorumi.

Vuonna 2010 aloitetaan jäsenten keskuudessa tutkimus, jossa selvitetään jäsenten käsityksiä kustantajista ja selvittää kyselyn avulla eri kustantajien maksamia tekijänpalkkioprosentteja eri teoslajeissa. Vuonna 2013 toteutetaan jäsentutkimus, jonka tietoja verrataan vuosina 2003–2004 tehtyyn tutkimukseen. Tässä tutkimuksessa selvitetään muun muassa tietokirjailijoiden taustaa, roolia, kirjoittajauraa, tiedonaloja ja koulutusta.

Oppikirjojen arviointia ja muuta tietokirjakritiikkiä kehitetään ja edistetään.

Yhdistys on keskeinen toimija TIETOKIRJA.FI-tapahtumien järjestämisessä. Vuonna 2010 niitä järjestetään pääkaupunkiseudun ulkopuolella ja vuonna 2011 järjestetään kaksipäiväinen tapahtuma Helsingissä. Yhdistys osallistuu useimpiin Suomessa järjestettäviin kirjamessuihin ja tietokirjallisuustapahtumiin. EDUCA-messuista kehitetään oppikirjailijoiden uusi vuotuistapahtuma.

Lukukeskuksen ja muiden alan toimijoiden kanssa järjestetään tilaisuuksia, joissa tietokirjailijat ovat esillä. Aluevastaavat varmistavat osaltaan tietokirjallisuuden valtakunnallisen näkyvyyden.

Yhdistyksen palkintopolitiikassa otetaan huomioon tietokirjallisuuden monimuotoisuus. Warelius-, Tietopöllö-, Oppikirjailija- ja Tietokirjailijapalkintojen lisäksi yhdistys jakaa uuden palkinnon, joka voidaan myöntää tietokirjailijalle, joka on edistänyt tiedonvälitystä, laadukasta tietokirjoittamista tai tehnyt uusia avauksia tietokirjallisuuden hyväksi. Yhdistys on mukana myös Tieto-Finlandia-palkinnon ja eräiden muiden palkintojen valmistelussa ja rahoituksessa.

Kouluttaminen, kehittämisseminaarit ja tiedottaminen

Tietokirjallisuuden asemaa edistetään järjestämällä koulutusta, seminaareja ja keskustelutilaisuuksia sekä tukemalla alan tutkimusta. Kirjallisuudentutkijoiden, tietokirjoittamisen opettajien ja kriitikoiden sekä tiedonjulkistamisen neuvottelukunnan kanssa suunnitellaan ja toteutetaan uusia yhteistyömuotoja.

Suomen tietokirjailijat ry järjestää vuositasolla kymmeniä koulutustapahtumia. Erityistä huomiota kiinnitetään vuonna 2010 jäsenkoulutukseen. Suosittuja uusien jäsenten koulutustilaisuuksia jatketaan.

Erilaista tietokirjailijoiden ammattiin liittyvää koulustoittoa tuetaan. Koulutus liittyy muun muassa tietokirjoittamiseen, sosiaaliturvakysymyksiin, tekijänoikeusasioihin, yritysmuotoisen toiminnan aloittamiseen ja tietokirjallisuuden vientimahdollisuuksiin. Yhdistys kehittää tietokirjailijoiden valmiuksia osallistua tarvittaessa totuttua laajemmin tietoteosten tuottamiseen ja markkinointiin. Alue toiminta tukee (yhdistyksen toimiston tuella) entistä tehokkaammin yhdistyksen jäsenkoulutustavoitteita.

Yhdistyksen verkkosivut uudistetaan ja niiden käytettävyyttä parannetaan. Jäsentiedotteen sisällön kehittäminen jatkuu. Vuonna 2009 saatujen hyvien kokemusten perustella jäsentiedotusta nopeutetaan ja tehostetaan sähköpostitiedottamisella.

Luottamushenkilöiden suunnitteluseminaari keskittyy kirjallisuuspoliittisen ohjelman toteuttamiseen ja tekijänoikeuskysymyksiin. Tietokirjailijoiden kansainvälistä verkostoitumista tuetaan järjestämällä kirjoittamismahdollisuuksia ulkomaisissa kirjailijakodeissa ja kulttuuri-instituuteissa.

Suomen tietokirjailijat ry:n hallinto ja toimisto

Yhdistyksen hallitus valitsee tammikuussa varapuheenjohtajan, taloudenhoitajan ja sihteerin. Työvaliokuntaan kuuluvat puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja yksi hallituksen valitsema hallituksen jäsen. Kokouksiin osallistuvat myös toiminnanjohtaja ja lakimiehet. Talousvaliokuntaan kuuluvat puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, taloudenhoitaja ja yksi hallituksen tammikuussa valitsema henkilö, jonka tulee olla yhdistyksen jäsen.

Hallitus nimeää *apurahatoimikunnan*, joka valmistelee apurahapäätökset hallitukselle, *aluetoimikunnan*, jonka jäsenet vastaavat alueensa tietokirjailijatoiminnasta ja *palkintolautakunnan*, joka valitsee Warelius- ja Tietopöllö-palkintojen saajat.

Hallitus asettaa projektikohtaisia työryhmiä tarpeen mukaan. Tällaisia ovat esimerkiksi sähköiseen julkaisemiseen liittyviä asioita pohtiva eStik-työryhmä, oppikirjojen arviointia suunnitteleva työryhmä, edunvalvonnan neuvottelukunta sekä tietokirjallisuuden asemaa ja näkyvyyttä pohtiva neuvottelukunta.

Yhdistyksen toimiston henkilöluku vuonna 2010 on viisi ja lisäksi toimistossa työskentelee ulkopuolisen rahoituksen turvin yksi projektitutkija. Hallitus selvittää vuoden 2010 aikana koulutussihteerin palkkaamisen tarpeen.